

AUSPICE DEO

De

Jure exigendi colle-

ctas ad elocationem filiarum

Illustrium

von

Gräulein-Steuer

EXERCITATIONEM ACADEMICAM

PRÆSIDE

VIRO MAGNIFICO

DN. CASPARE ZIEGLERO,

Jcto, Antecessore, Consiliar. Elect. Sax. nec non Facult.

Jur. Ordinario ac Seniore Gravissimo,

DN. PATRONO ac PRÆCEPTORE

suo reverenter colendo,

ex consensu

Inclyti Jctorum VVittenbergens. Ordinis

Ad d. XXVII. Febr. A. M. D. C. LXXXVI.

publicæ Eruditorum disquisitioni

submittit

A. & Resp.

Wolff Paul Steinhäuser

WITTENBERGÆ,

Typis MATTHÆI HENCKELII, ACAD. TYPOGR.

A MONSIEUR
MONSIEUR CHRETIEN ZAHN

Premier Baillif au Cercle Electoral de Saxe,
& au Baillage de Wittenberg &c.

MONSIEUR,

J'ay passé de fort agreables heures en songeant à la bienveillance particulière, dont Vous m'avez honoré jusques ici, & que Vous m'avez si genereusement accordée dès le moment que j'eus le bonheur d'être connu de Vous; mais aussi je Vous avouë, que j'en ay passé de tres mauvaises à rechercher les moyens de Vous en rendre mille graces tres humbles, & de Vous donner de veritables marques de ma gratitude. Et comme ma mauvaise fortune m'en a privé jusques aujourd'hui; pour eviter le malheur de paroître ingrat, puisqve j'ay celui de Vous être inutile, j'ay pris la liberté de Vous offrir ce petit travail, comme un gage certain de mon respect & de l'estime singuliere, que je fais de vos merites. Ayez donc, s'il vous plait, la bonté de le recevoir, & d'aggréer cette petite taille, que je Vous presente en payement de tant d'obligations & de tant de faveurs, dont Vous m'avez comblé & accablé, puisqv' il est vray, que d'un mauvais payeur il faut tout prendre. Les personnes, qui ne sont riches qv'en bonnes volontés, ne sauroient payer leurs dettes que de leurs biens, qui ne consistent qv'en une parfaite reconnaissance des bienfaits & des graces receuës. Et c'est tout ce que Vous pouvez presentement prendre de moi, qui les graveray au fond de mon cœur jusques à ce que la fortune me fasse naître les occasions de Vous donner des preuves convaincantes de mon zele & de la parfaite inclination, que j'ay toujours eüe à Vous honorer, à Vous reverer, & à Vous cherir toute ma vie. C'est dont je Vous conjure d'être fortement persuadé, & que j'estimeray ma peine glorieusement recompensée, si vous daignez d'accepter ce petit témoignage de mon devoir. J'espere au moins, que Vous ne desagréez pas la sincerité de mon intention, & le violent desir, que j'ay de Vous donner avant mon depart cette marque de mon zele & du profond respect, avec lequel je suis,

MONSIEUR,

De WITTENBERG
28. Fevr. 1686.

*Votre tres humble, tres
obéissant & tres acquis serviteur*

Steinhäuser

A. & R.

I.

Non præter rem Tacitus, neque quietem gentium, ait, sine armis, neque arma sine stipendiis, neque stipendia sine tributis haberi posse. *lib. 4. hist. c. 74.* Hinc sine dubio jus enatum est Principibus, ut plebi aliquid oneris in tributis pendendis imponerent. Ut enim sine iis securitas Reipubl. ac defensio expectari nequit: ita multi, dum tributum fumum fugere conati sunt, in servitutis ignem se præcipitarunt, ut est apud *Job. Matthia de Contrib. c. 1. n. 35.* Quapropter cum correlativa sint Schatzung und Schutz, & tum divino *Matth. VII. 25. Luc. IV. 12.* tum humano *l. 7. C. de Vexigal.* jure permissæ; iniquum non erit, ut Magistratus ob necessitatem & utilitatem publicam licitas imperet exactiones. *arg. l. 16. ff. de R. J.* Quas vulgari nomine *Collectas* appellamus.

II. Occurrit hoc vocabulum in *Auth. Item nulla. C. de Episc. & Cler.* Et derivatur à colligendo. Ciceroni usurpatur pro pecunia, quæ exigitur. *lib. 2. de Or.* Galli vocant *La taille, l' aide, le tribut, le peage,* Germani: *Steuer* / quod vocabulum generale est, *Anlage / Schoß / Schatzung / Hülffs Geld / Contribution.* Quod odiosum nomen legimus in *l. 32. §. 6. ff. de admin. tut.* Cui non dissimile est *Capitationis* illud. Parùm Svaviores appellationes invenire licet in *tit. C. de Indict. in tit. C. de Annon. & Tribut. c. 23. caus. 24. q. 3.*

A 2

ti

bi Exactiones dicuntur. Blandis vocabulis exprimitur per *Collationem* 2. F. 6. *Subsidium*, *subventionem*, *auxilium*, *Preces*, quas quidem preces necessitate admissas esse, *Tacitus* docet. 16. *Annal.* etsi, Barbarè nominatur *Steura*, *Berna*. Hinc ortum esse comm. putant vulgarem loqvendi modum: *Einen Behren anlegen* / i. e. collectas indicere. *Schüz J. P. Vol. 11. Ex. XI. tb. 3. lit. a.* Antiquas Collectarum appellationes videsis apud *Caspar. Klockium de Contribut. cap. 1. n. 115. seqq.*

III. Sunt autem Collectæ pensiones ratione rerum s. facultatum & possessionum in usum Reip. à subditis exigendæ. Intellego vocabulum *pensionis*, prout accipitur in *l. 3. pr. ff. de ann. legat.* ut nihil aliud sit, quàm præstatio rerum temporibus & terminis divisa. *Becman in M. P. cap. 20. tb. 1.* Subjectum constituunt *Subditi*. Quo ipso patet, Collectas differre (1.) à *Donativis*, quæ sui juris populi ex pacto speciali sibi aliquando solvere tenentur, non quidem in recognitionem superioritatis, sed tranquillitatis publicæ gratia. Sic v. c. *Pensio* illa, quam superioribus annis Rex Galliæ præstitit Regi Svedicæ, ut durante bello assisteret sibi, tributum non est appellandum. Multò minus hoc nomine veniet ea pensio, quæ Imperator Rom. Maximilianus II. 30000. aureorum à Selymo Turcarum Sultano inducias pactus est. Quorsum vid. *Piasec. Chron. p. 53.* (2.) ab illa pecuniarum oblatione, quam Domino suo ex liberalitate præstant Vasalli, quam vulgò *das Präsent-oder Donativ-Geld* appellamus. Collecta enim de rebus Allodialibus est præstatio Realis, Präsent-Geld autem obligatio personalis. *Carpzov. p. 2. c. 46. d. 35. n. 19.* Jus enim Vasallagii non facit Subditum, *arg. c. 5. X. de judic.* Sed subiectio propriè ex eo metienda est, an quis in territorio Domini domicilium habeat. *Henr. à Rosenthal, de Feud. cap. 5. conclus. 78. n. 4.*

IV. Jus

IV. Jus exigendi collectas est potestas imperandi præstationes illas, de quibus modò diximus. Idquæ ei tantum competit, qui summam in Republ. habet Majestatem. *z. F. 56.* Ratio est, ne subditorum bona è contrario ex pilentur, & libidini cujusque sine imperio imperantis obnoxia sint. Vid. *DN. Zieglerus de Jur. Maj. lib. 2. cap. 1. n. 16. & 17.* ubi simul eorum rejicitur opinio, qui Collectas indicendi potestatem ad Jdictionem referunt.

V. Ex communi Dd. opinione vel *Ordinaria* sunt Collectæ, vel *Extraordinaria*. Quæ divisio fundata est in *l. 6. §. fin. ff. de Muner. l. 6. ff. de Vacat. mun. l. 239. §. 3. de V. S. Ordinaria* certam, regularem ac *perpetuam* habent præstationem; *l. 6. §. 4. ff. de mun. & bon. l. 5. C. de Annon. & trib. l. fin. C. de omni arg. desert. XI.* quamvis non semper Statae atque annuæ sint, quales in terris Sax. sunt *Schoß* s. *Schulz* / *geld* / quæ pro bonis immobilibus imponitur, sed *Temporarie* tantum, ut pontium, castellorum etcs. reparatio. It. Collectæ Imperiales s. Universales, *Römerzug* / *Reichs Hülf* / *R. A. de A. 1542. §. Es sollen auch in fin.* Item Collectæ ad sustentationem Camerae. *R. A. zu Augspurg de An. 1566. §. damit auch diese Acht.* Perpetuum enim omne id rectè dicitur, quod causa, actu vel potentia perpetuum est. *Magnif. Zieglerus c. l. n. 14.* Et ut ordinaria Collecta dici possit, requiritur, ut (1) à supremo Magistratu (2) ob causam ordinariam & successivam & (3) uniformiter imponatur. *Klock. d. tr. cap. 2. n. 6.*

VI. Extraordinariae, quas Galli vocant *Les tailles en certains cas*, *Ferrerius in add. ad Gvid. Pap. qv. 57.* necessitate & utilitate publica svadente, extra ordinem, & ex improvise imponuntur. *l. un. C. de Vacat. mun. l. 8. §. 3. ff. eod.* Ne hæ perpetuæ sunt; sed tamdiu durant, quamdiu necessitas easdem invexit. *Limn. Jur. publ. lib. 2. c. 18. n. 35. arg. l. 43. ff. de vulg.*

subst. L. un. C. de Caduc. toll. Quales sunt Indictiones bellicæ, Collectæ Turcicæ, *Türcken-Steuer* / Circulares *Creyßsteuer* / Accisa de Cerevisia *Tranck-oder Bier-Steuer* / Exactiones Provinciales, *Landsteuer* / quæ non nudè in signum subjectionis & superioritatis, sed etiam pro fructibus & emolumentis Reip. ut & pro curis & laboribus, nec non pro compensatione expensarum, quas Domini & facere & pati debent, pro pace & quiete tenenda inter subditos & pro suâ dignitate servandâ exiguntur, prout ferè loquitur *Simon de Pratis Consil. 100. n. 1.* Quò sigillatim spectant illa, quæ ad elocationem filiarum *Illustrium subditis indicuntur. Die Fräulein-Steuer.*

VII. Hæ cum in Praxi frequentes sint, & multis implicatæ controversiis, operæ pretium esse duximus, ut expositis iis, quæ ad generalem Collectarum explicationem pertinere videbantur, speciatim earundem naturam perlustremus.

IX. Ut autem rem ab ovo, quod dici siveit, exordiamur, disquisitioni sumus primùm : *Ex quo loco natales suos hoc jus arcessat?* Quod quidem certò definire non ausim, eò quod ubique ferè receptum esse videamus. Servari in plerisque Galliæ Provinciis, testis est *Argentæus in Consuet. Ducat. Britan. artic. 87. not. 1. n. 1.* Idem obtinet in regno Siciliae, ubi Rex hoc casu quinque millium unciarum auri summam exigere à subditis valere perhibetur à *Mar. Muta in Capit. Regn. Sicil. c. 6. & 7. tom. 1.* Neque in Angliâ id ignotum est, ubi à tempore Henrici I. ad nostram ætatem Reges eo usi sunt. In Sveciâ Regem pro maritaggio filia 100000. thalerorum præter suppellectilem exigere posse, docet *Autor Thesauri polit. in relat. de regn. svec. pag. 326.* Simile custoditur in Burgundia Aquitannia & aliis locis plurimis, uti videre est apud *Boër. decis. 126. n. 2. sqq.* In Germania quoque sic usu venire, præter *Mynsinger. cent. 5. obs. 21.* evidentissima probat experientia. Et, si rectè colligo, videtur ejus origo repetenda vel à Romano-

mano-

manorum clientibus, quod confirmat *Plutarch. in Romulo*; vel, quod verosimilius est, ex illâ parte juris, quæ de libertis est. Hi enim quia sub clientela Patronorum erant, idcirco iis observantiam debebant, & si necessitas postulabat, ad dotandas eorum filias munera conferebant. Quod patet ex *l. 7. §. 3. de oper. libert. l. ult. ff. de liberal. caus.* Quorum munerum *Terentius in Phorm. Act. I. sc. 1.* ita meminit: *Herilem filium duxisse audio uxorem: credo munus hoc corraditur.* Add. *l. 13. §. fin. de Admin. tut. l. 1. §. 5. de tutel. & rat. distrabendi* Hinc probabile est receptam fuisse, ut Vasallis & subditis ex conventionem vel præscripta consuetudine Patroni collectas imponere soleant.

IX. Magna inter Dd. contentio est: *An jure subditi ad e-locationem filiarum illustrium teneantur conferre?* Affirmantium funem ducit *Roffredus Beneventanus in tr. ordinis judicarii p. 5. rubr. de Sacramentis p. 364.* quem sequuntur *Ludolph. Schrader. tr. Feud. part. 6. cap. 6. n. 102. Jacobin. de S. G. Negat verò Rosenthal. d. tr. c. 5. concl. 77. n. 4. Klockius de Contr. cap. 8. n. 27. & alii.* Illi fundamentum ponunt (1.) in utilitate & tranquillitate publicâ, quæ svadet, ut urgente singulari necessitate jura Majestatis præter modum ordinarium exercentur. Jam v. jus indicendi tributa Majestatis est, cum quo concurrere deinde dicunt dominium eminens, quando ex singulari necessitate enormia planè indicuntur tributa. Ergo, &c. Accedit *l. 2. ff. de jur. dot. l. 32. §. 2. de Condict. Indeb. (2.)* in eo, quod Pater de necessitate teneatur dotare filiam. *l. 19 ff. de R. N. l. ult. vers. utramque C. de dot. prom.* Ne ergò tali dotatione diminueretur patrimonium & dignitas Domini, subditos asserunt ad præstandum Domino subsidium esse obligatos. Hi verò, negantes sc. sententiam suam stabiliunt (1) ex eo, quòd neque ulla lex, neque Constitutio neque feudalis consuetudo præcipiat, ut subditi tunc,
cum

cum agitur de filiâ in matronium elocandâ, suo auxilio Domino subvenire cogantur. Erubescimus autem sine Lege loqui. *Novell. 18. cap. 1.* (2.) qui dotem foeminis constituere is tantum cogatur, quod Legibus expressè jubetur. Ita e. c. nec Mater tenetur dotare filiam *l. 14. C. de jur. dot.* Nec frater sororem. E. multò minus Vasalli Domini filiam. (3.) Allegant causam Hanau contra Hatgau coram tribunali Camerae Imperialis A. 1590. agitatam, ubi probatum non fuit, quòd simili in casu subditi collectas praestitissent, referente *Rosenthal, cap. 5. concl. 77. lit. c.*

X. Meâ sententiâ Princeps collectas tales omnino imponere potest, *non quidem ipso jure*; sed tùm demum, quando vel cum consensu subditorum id facit, vel longissimâ consuetudine sive immemoriali praescriptione jus collectandi acquisivit. Sic in *Consuetud. March. ex edit. Scheplizii part. IV. Tit. 12.* von der Landsteuer legimus seqq. Es ist aber die Landschaft / der Landbethe und steuer befreyet worden A. 1472 durch den Churfürst Albertum, ausgenommen 3. Fälle: (1.) wegen geschehener grosser Niederlag / 2. wegen eines Land-Kriegs / und (3.) zu aussteuerung der Herren-Fräulein. Sic quoque Illustrissimo I. Duci H. in investitura jus imponendi collectas pro maritandis filiabus concessum est, & ipsi confirmatum A. 1593, Cùm enim eo tempore inter Ducem H. & Status provinciales Ducatus H. controversia hæc ventilaretur, ita rescriptum est: Und wir vernehmen / *re.* zu geschweigen / was etwan der Unterthanen verweigerte Erbholdigung und abgeschlagener Fräulein Steuer vor gefährliche und der Obrigkeit präjudicirliche vorthell und Eingang dem löbl. Haus H. bringen / und auff die Nachkommen mit sich ziehen möchte; Als haben wir nicht unterlassen wollen. *re.* Vid. plur. *Consil. Marpurg. 35. vol. 3. n. 41.*

XI. Quæ tamen Consuetudo generalis non est, nec
 proinde ad Juris necessitatem trahenda. Ex quo colli-
 gimus, quod, ubi neque consuetudine nec privilegio nec
 conventionem hoc jus introductum est, ibi temerè eò uti
 non possit Magistratus. Id quod patet ex Responso Scabino-
 rum Lipsiens. M. Jul. 1662. ad Consultationem H. H. M.
 Graffens zu Stolberg. P. P. Haben vor wenig Jahren zwey
 E. Gräfl. Gn. Baasen und Fräulein von Stollberg/so E. Gn.
 im dritten Grad ungleicher Linien mit Bluthfreundschaft ver-
 wand/sich verhehlichen/und die älteste Ew. Gr. Gn. Herrn Bru-
 dern/ Heinrich Ernst Graffen zu Stolberg/die jüngste aber
 Fürst Lebrechten zu Anhalt Plönscke geheurathet/ darüber ge-
 wisse pacta dotalia auffgerichtet/ und von E. Gr. Gn. beneben
 dero Herrn Bruder darum einer jeden 4000. Gfl. pro dote
 dergestalt versprochen/und solch quantum von dero gesambten
 Unterthanen einzubringen zugesagt/worauff auch/auf besche-
 henes andenten/ Graff Heinrich Ernstens Unterthanen ihr
 antheil abgeföhret/ E. Gr. Gn. Unterthanen aber haben
 sich dessen geweigert/und daß der Fräulein H. Vater
 aufer der gesamten Hand kein Recht gehabt/sie hät-
 ten auch solche Steuern niemahls gewilliget / und
 wären in possessione libertatis, vorgeschützt/hätten auch
 von Chur- und Fürstl. Sächß. ober Hoffgericht zu
 Leipzig deswegen Inhibition ausgebracht/ &c. Vid. Joh.
 Philip. lib. 3. Eccl. 13. n. 5. Caveat igitur Princeps, ne aliquã
 innovationem vel violentiam subditis inferat. l. 23. §. 1.
 vers. Caveant. C. de Agric. & Censit. lib. 11. l. 3. C. de stat. &
 imag. t. t. C. Ne Rusticus ad ullum offic. lib. 11. l. 10. l. 11. C.
 de SS. Eccl. t. t. C. Vectigalia nova institui non poss. Si-
 quidem ante omnia Princeps proprium debet excutere
 marsupium, reditusque suos ordinarios expendere; quàm
 ad Extraordinarias hujusmodi exactiones deveniat, ne Ty-
 ranni

ranni speciem præ se videatur ferre, nevé plebejorum animos exulceret. Cives enim istis floribus non sunt ab-
similes, qui leniter contracti suavissimum odorem spar-
gunt; sed si duriusculè comprimantur, odorem adeò in-
vavam ac capiti noxium diffundunt, ut ex eo facilè vertigi-
nem contrahere liceat.

XII. Diximus Reges, Principesq; superiores hoc jus,
si consuetudo ferat, justè exercere posse. *Sed fortè aliud
observabitur in iis, qui à Principibus feudum, sed absqve
jure Regalium impetrarunt?* quales Duces, Comites &
Barones Germania nostra non paucos numerare potest.
Videtur dicendum, quòd sic. Quia enim tantum merum
& mixtum imperium habent, cujus respectu non nisi
voluntaria collecta constituitur, *arg. l. un. C. de Superindict.
lib. 10.* non poterunt exigere collectas, nedum extraordinarias.
Et refert Bodinus ordinationem Moliens. ubi Carolus IX.
Francorum R. vetat Collectas à subditis exigi, additq; ejus-
modi jura tanquam publica & soli Principi reservata præscri-
bi non posse. Contrarium tamen verius est. Neque
opposita ratio quicquam efficiet. Cum, si de jure loquamur,
neque Regibus ipsis & Principibus superioribus charitati-
vum hoc subsidium à Vasallis deberi, certum sit. Sæ-
pius enim diximus, ejusmodi Collectas tantum consue-
tudine vel pactis, vel necessitate urgente, ob Principis
fortè tenuitatem imponi, *Cic. 2. Offic.*

XIII. Hinc complures familias tam in Germania,
quam in Italia aliisque locis hæc potestate videmus uti.
Boër. decis. 126. n. 2. in tantum, ut hoc postea per con-
suetudines & pacta ad Nobiles quoque sit traductum. Et
quidem quod Consuetudinem concernit, communis Do-
ctorum regula est: Etiam si quid jure non valeat, tamen,
si

si de facto observetur, in disputationem vocari non debere. *Joh. Köppen. Decis. 32. n. 18.* Omnis enim hic vis in consuetudine sita est, & ubi hæc consuetudo non est, ibi jus illud locum non habet. *Schulz. Synops. Inst. Tit. de his, qui sui vel al. vers. Effectus.* Sic de se ipso testatur Gvido Papa, quod homines villæ suæ S. Albani ipsi dederint 30. florenos, cum filiam suam Franciscam elocasset Nobili Gvidoni de Dorgesia. Vid. *Gvid. Pap. quæst. 57. n. 3.* Neque dubium est, quin pacto ad id adstringi queant subditi, cum ea pacta, quæ non sunt contra bonos mores, servanda sint *l. 7. §. 7. ff. de pact. cap. 2. de Supplend. neglig. in 6.* Quin imò testatur & cit. *Köppen. d. l. tale subsidium, quod Baronibus, Nobilibusque fit, in Marchiâ vocari Orbede.*

XIV. Quod attinet Principes, Duces & Comites Apanagiatos, *abgefunden/ oder verliehene Herren* / eos hæc Consuetudo nil juvat: Quoniam ipsis Lege pragmaticâ tanta alimonix provisionalis assignatio facta est, ut pro dignitate generis vivere possint. Hinc quia à regno sunt segregati, ad exemplum filiarum elocatarum nihil pro se suisque amplius petere possunt. Vid. *Ernest. Cottbman. Consil. 3. §. 4.*

XV. Nova exsurgit quæstio: *An in illis locis, ubi talis mos increbuit, Collecta solvi debeat tantum pro una filiâ nuptui dandâ?* Quod quidem omninò asserendum videbatur, cum odiosa strictè accipi, neque ad casus verbis non expressos extendi debeant. *C. 22. de Elect. in 6.* Sed rectè negat hoc *Matth. de Afflict. decis. 265.* & reliquis quoque competere filiabus hoc jus nullus dubitat, ex *Annalib. Franciæ* demonstrans, Philippum Pulchrum pro dote secundæ filiæ Isabellæ, quæ Regi Angliæ nupsit,

tributum subditis indixisse. Eodem jure usum Fridericum II. testatur Ferrer. *Addit. ad Gvid. Pap. qv. 57. p. m. 66.* Ubi addit hanc opinionem pluribus Jctis & Arrestis Parliamenti Tholos. approbatam esse, & sigillatim extare Arrestum pro Domino *de la Brosse* contra subditos suos. Hinc colligo in iis locis ubi ejusmodi consuetudo viget, non obstante priori ratione, pro omnibus filiabus elocandis collectas exigi posse. *Matth. Steph. in discurs. Acad. 7. vol. 1. th. 13.*

XVI. Cæterum hoc intelligendum est de primâ nuptiarum vice. Nam si filia ad secunda vota transeat, subditi ulterius non conferunt: Sed illa priori dote contenta erit. Fundamentum hujus assertionis est in *l. 89. §. 1. ff. de V. S.* Ex quâ lege Dd. regulam conficiunt, sermonem simpliciter prolatum de primo intelligi, s. primo actu finiri, e. g. Si cui res eâ conditione legata sit, ut, si eam legatarius perdidit, heres rursus præstet; hic eam, si fortè amissa fuerit, semel præstando liberabitur. *l. 11. §. 18. ff. de Legat. 3.* Quâ de re vid. *Goedd. ad d. l. 89. n. 2.* Casus igitur filiaë elocandæ est quidem reitabilis in personis plurimarum filiarum; non autem unius filiaë. *Steph. c. 1.*

XVI. *Quid autem juris, si filia sit Naturalis?*
Resp. De jure Can. quò Pater & alere & dotare eam tenetur. *c. 5. in fin. X. de eo, qui dux. in matr. quam poll.* eòdem beneficio frui videtur filia Illegitima, si Dominus ex suo Patrimonio commodè ipsi dotem constituere nequeat. *Schrad. p. 6. cap. 6. n. 102.* A quo tamen alia jura secessum faciunt. Nec malè. Concessò enim, dotem hanc alimentorum loco succedere; non tamen ex
inde

inde sequitur: E. Vasallus dotet. Cum Vasallus alimenta Domino non debeat. Quod ita probo: Si tunc, cum Dominus juratò promisit alicui quid solvere, Vasallus non tenetur eum liberare à periculo animæ; multò minùs poterit cogi ad liberandum Dominum à periculo Corporis ratione alimentorum. Siquidem animæ hominum quibuscunqve rebus præferuntur. *l. 21. in fin. C. de SS. Eccles.* Sed prius est. *2. F. 26. vers. Licet Vasallus E. & posterius.* Quod si verò Vasallus non tenetur Domino alimenta præstare; multò minus exhibebit filiæ, & adhuc minus Illegitimæ. Nec enim ubiqve cum detrimento suo Domini utilitatem promovere debet Vasallus. Secus est, si consuetudine, conventionem aut præscriptionem aliud sit introductum. *Godofr. Anton. Disp. Feud. 7. tb. 9. tit. g.*

XVII. Quod si verò Pater obierit, relictâ filiâ, filioqve successore, quæritur: *An tunc pro elocandâ sorore filius ad instar Patris subsidium charitativum exigere valeat?* Præsuppositis cæteris requisitis affirmare id non veremur. Mors enim Patris filiæ præjudicio esse non debet; multò minùs ipsi auferre favorem, vi cujus ex publicâ collectâ dotem sperare poterat. *Petr. Friderus lib. 2. mandat. cap. 45.*

XIIX. Id dubitationem adhuc recipit: *An hæc consuetudo ad nuptias quoque filii extendi possit?* Affirmandi rationes sunt (1.) quòd filius non debeat esse deterioris conditionis, quàm filia, (2.) Quòd, quemadmodum masculinum includit foemininum, *l. 2. ff. de V. S.* ita foemininum in se quoque contineat masculinum. *§. 16. J. de R. D. l. 5. §. pen. ff. de A. R. D. l. 4. §. 1. de Legat. 1. l. 19. ff. de Cond. & dem.* Verùm has tanti esse

momenti non existimo, ut communem eamque verissimam Dd. sententiam labefactare possint, quâ Dominum nihil petere posse pro nuptiis filii constanter asserunt: quoniam tûm dotem non expendat, sed accipiat, *Schrad. cap. 5. concl. 79. n. 5.*

XIX. Sunt & aliæ collectæ Extraordinariæ, ad quas Domino Vasallus obligatus est: Siquidem conferre is tenetur pro redemptione Domini, si ab hostibus captus sit: Tenetur ad æs alienum fortasse ex facto & culpa Vasalli vel in ejus commodum contractum: & quæ his sunt similia. Sed eas in præsentî exponere, alienum à nostro instituto est. Nobis enim sufficit, potiora capita pensionis, quæ pro elocandâ Principis filiâ, à subditis exigitur, non pro materiæ dignitate quidem, pro viribus tamen exposuisse.

XX. Cæterùm quæ hæc de materiâ breviter simpliciterque scripsi, ea confido, non planè improbata esse omnibus. Quod si fortè quid imperitè factum, quod homini commune est, *arg. l. 44. ff. de acqu. poss.* id ut ætatis infirmitati partim, partim verò perexiguo temporis spatio, quod mihi iter meditati relictum fuit, ascribatur, ab æquò Lectore magnoperè contendo.

Deo sit Laus & Gloria!

CORO-

COROLLARIA

EX JURE NATURÆ

Jus naturæ & Gentium differunt.

EX JUR. CIVILI

Pupillus, cujuscunque ætatis sit, sine Tutoris autoritate ne quidem naturaliter obligatur, nisi ubi locupletior factus est. L. 59. de O. & A. vel ubi dolum commisit. L. 37. §. 1. in fin. de minor. vel ubi actio ex re venit. L. 46. de O. & A.

Pactum Creditorum plurium præjudicat privilegiatis. L. 7. §. ult. L. 8. seqv. ff. de Pact.

EX JURE CANONICO

Juramentum, quod sine dispendio salutis æternæ servari

po-

potest, servandum est. c. cum contin-
gat. 28. X. de Jure jur.

*Furamentum contra bonos
mores non est obligatorium.*
c. 58. de R. J. in 6to.

EX JURE FEUDALI

*Vasallus regulariter de re
feudali testari nequit.* 1. F. 8. cap. 1.
*Filius naturalis ad successio-
nem feudi non admittitur.* 2. F.
26. §. naturales.

EX JUR. SAXON.

*Jure Saxonico non nisi duae
habentur species praescriptio-
num: una Annalis binnen Jahr
und Tag / altera Tricennalis, bin-
nen dreissig Jahr / Jahr und Tag.*
LandR. lib. 1. art. 28. & 29.

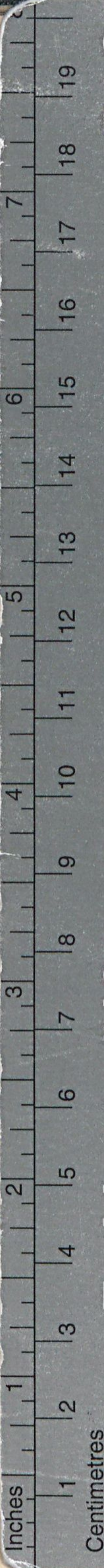
•• (o) ••

X 26159/14

1007

B.I.G.

Black 3/Color White Magenta Red Yellow Green Cyan Blue

Farbkarte #13

IN NOMINE DOMINI AMEN
IN DEUS PATREM OMNIPOTENTEM
CE DEO
De

752
150
170

endi colle-

tionem filiarum
strium

von
in = Steuer

NEM ACADEMICAM
ÆSIDE
MAGNIFICO

E ZIEGLERO,

liar. Elect. Sax. nec non Facult.

c Seniore Gravissimo,

ac PRÆCEPTORE

reter colendo,

consensu

Vittenbergens. Ordinis

.A.M. D.C. LXXXVI.

itorum disquisitioni

submittit

& Resp.

ul Steinhäuser

WITTENBERGÆ,

LENCKELII, ACAD. TYPOGR.